

Znám jednu malou zemi,
leží tak vysoko až přechází zrak
a v ní jeden malej blbej kluk,
tak volnej a veselej jak pták,
jeho máma se taky ráda smála a táta zase hodně pil,
ale protože se měli rádi, jejich svět byl jakej byl.

Sláva už roste tráva,
všemohoucí nám ji dává.
Stejně jako tohle Boží dopuštění okolo.

Ten mladý muž sestoupil z hůry, aby nesl svůj posvátnej kříž,
pro svojí strašlivou vinu nám byl všem zas o kousek blíž,
na hlavě vlněnou čapku a v očích slunce svit,
přivezl nám tu zprávu, že takhle se dá taky žít.

Sláva už roste tráva,
všemohoucí nám ji dává.
Stejně jako tohle Boží dopuštění okolo.

A tak šel, nohy ploužil a hledal svůj pozemskej cíl,
chvíli kolem mě jen zádumčivě kroužil a pak mi jednu ubalil.
Teď tu sedí ve stínu lípy a poslouchá veselej drát,
teď už to všechno viděl a může se tomu smát.

Sláva už roste tráva,
všemohoucí nám ji dává.
Stejně jako tohle Boží dopuštění. (3x)